

232.

Zákon ze dne 1. července 1926

o provedení úmluvy mezi Rakouskem, Itálií, Polskem, Rumunskem, královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců a Československem o převodu pohledávek a deposit z hospodaření poštovní spořitelny ve Vídni, podepsané v Římě dne 6. dubna 1922, jakož i dodatečné dohody k této úmluvě, sjednané mezi uvedenými státy v Římě dne 23. února 1925.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Přebod pohledávek z úsporných vkladů, ze šekových účtů, a z účtů v hotovosti u poštovní spořitelny ve Vídni na československý přejímající ústav provede se podle ustanovení, obsažených v úmluvě a dodatečné dohodě o poštovní spořitelně ve Vídni, sjednaných v Římě dne 6. dubna 1922 a 23. února 1925; tato ustanovení, pokud upravují látku, vyhrazenou zákonodárství Československé republiky, mají moc zákona.

(2) Osoby fyzické a právnické, jichž se týče, jsou povinny dbáti ustanovení zmíněné úmluvy a dodatečné dohody, jakož i předpisů k jejich provedení podle tohoto zákona vydaných, ježto by je jinak stihly újmy v úmluvě vyznačené.

§ 2.

(1) Přejímajícím ústavem ku provedení úkonů z úmluvy a dodatečné dohody o poštovní spořitelně ve Vídni vyplývajících (čl. 1., odst. 3. úmluvy) ustanovuje se Poštovní úřad šekový v Praze, který podle ustanovení úmluvy a dodatečné dohody převezme od poštovní spořitelny ve Vídni celý československý podíl na úhradách a aktivech do svého vlastnictví.

(2) Poštovní úřad šekový je povinen z převzatých úhrad uspokojiti rovnoměrně podle ustanovení § 4. tohoto zákona oprávněné pohledávky naň převedené.

(3) Poštovní úřad šekový je oprávněn k uhrazení výloh, prováděním těchto úkonů vzešlých, vybíratí přiměřený manipulační poplatek, jehož výši určí ministr pošt a telegrafů v dohodě s ministrem financí. Tento poplatek vybere se srážkou s pohledávek.

§ 3.

(1) Pohledávka poštovní spořitelny ve Vídni za československou poštovní správou (bod 1. čl. 9. úmluvy a čl. II. dodatečné dohody) je splatna plnou jmenovitou hodnotou v korunách československých.

(2) Převzaté titry nezajištěného předválečného dluhu rakouského budou pojaty do československého územního bloku.

(3) Převzaté titry zajištěného předválečného dluhu rakouského přemění se na koruny československé podle ustanovení čl. 203, č. 1. mír. sml. St. Germainské č. 507/1921 Sb. z. a n., přihlížeje ku příslušnému rozhodnutí Reparační komise o rozdělení předválečných dluhů.

(4) Do úhrady budou titry nezajištěného a zajištěného předválečného dluhu rakouského a ostatní cenné papíry v příloze k úmluvě vyjmenované, dále pohledávky (dluhopisy), znějící na cizí měny (čl. 9., bod 5. úmluvy, čl. I. bod A dodatečné dohody) započítány v korunách československých kursem, který ustanoví ministr financí v dohodě s ministrem pošt a telegrafů, přihlížeje k jejich tržní hodnotě. Peníz 6 miliard rakouských korun (čl. II., bod 6., dodatečné dohody) započítá se do úhrady ve smyslu ustanovení čl. I., odst. B dodatečné dohody v korunách československých podle středního směnného kursu (šek) československé koruny ze dne 1. prosince 1924 na vídeňské burse.

(5) Převzaté lombardní pohledávky poštovní spořitelny ve Vídni za československými státními příslušníky (bod 3. čl. 9. úmluvy a čl. II. dodatečné dohody) jsou splatny takto:

a) Pokud dlužníci mají v den účinnosti tohoto zákona bydliště (sídlo, čl. 2., odst. 3. úmluvy) na území Československé republiky anebo mimo území bývalého mocnářství Rakousko-uherského, splatí lombardní dluh v korunách československých, při čemž se počítá 1 koruna československá za 1 korunu rakousko-uherskou.

b) Dlužníci, kteří mají bydliště (sídlo) na území bývalého mocnářství Rakousko-uherského mimo území Československé republiky, republiky Rakouské, dále mimo území připojené Itálii a Polsku, splatí lombardní dluh ve měně státu svého bydliště (sídla) podle měnových předpisů, platných ve státě jejich bydliště pro pohledávky příslušníků tohoto státu, kteří tam mají svoje bydliště (sídlo).

c) Dlužníci, mající bydliště (sídlo) na území připojeném Itálii, zaplatí za každou korunu rakousko-uherskou u dluhu do 3. listopadu 1918 vzniklého 0.568 liry italské, u dluhu pak po tomto dni vzniklého jednu korunu československou.

d) Dlužníci, kteří mají bydliště (sídlo) na území připojeném Polsku, zaplatí svoje lombardní dluhy stejnou měrou, kterou jsou podle měnových předpisů polských povinni platiti věřitelům polským.

(6) Pohledávky Poštovnímu úřadu šekovému takto splacené započítají se do úhrady.

§ 4.

(1) Pohledávky za poštovní spořitelnu ve Vídni (§ 1. zák.), které podle ustanovení úmluvy a dodatečné dohody budou převedeny na československý přejímající ústav a které dosud zněly na koruny rakousko-uherské, jsou splatny v korunách československých až do výše celkové úhrady, kterou Poštovní úřad šekový obdrží od poštovní spořitelny ve Vídni k uspokojení pohledávek.

(2) Podíl na každou rakousko-uherskou korunu vypadající, určí závazně ministr financí v dohodě s ministrem pošt a telegrafů podle poměru úhrnu převedených pohledávek k celkové úhradě, vyjádřené v korunách československých po rozumu § 3. tohoto zákona a vyhlásí jej ve Sbírce zákonů a nařízení.

(3) Majitelé převedených pohledávek mají právo žádati uspokojení těchto svých pohledávek jedině na Poštovním úřadě šekovém, a to výhradně v rámci zmíněných úhrad a podle ustanovení tohoto zákona.

§ 5.

(1) Převedené pohledávky ze vkladů úspor-

ných a šekových budou oprávněným osobám připsány k dobru u Poštovního úřadu šekového v Praze částkou, vypočtenou podle ustanovení § 4. tohoto zákona. Ode dne připsání budou zúročeny pohledávky ze vkladů úsporných 3% a pohledávky ze vkladů šekových podle platných předpisů československých.

(2) Převedené pohledávky z účtů v hotovosti, vypočtené podle § 4. tohoto zákona budou po převzetí příslušných deposit hotově vyplaceny; má-li však majitel takové pohledávky též pohledávku z úsporných vkladů, bude pohledávka z účtu v hotovosti připsána k jeho pohledávce z úsporných vkladů a rovněž 3% zúročena.

§ 6.

(1) Provedením úmluvy bude rozluka poštovní spořitelny rakouské skončena za podmíněk v úmluvě a dodatečné dohodě vyznačených.

(2) Majitelé pohledávek, které podle ustanovení této úmluvy a dodatečné dohody nebudou převedeny na československý přejímající ústav, nemají nižádných nároků ani vůči tomuto ústavu ani vůči československé republice.

§ 7.

Zákon tento nabývá účinnosti současně s úmluvou a dodatečnou dohodou v § 1. tohoto zákona zmíněnými; provede jej ministr financí v dohodě s ministrem pošt a telegrafů.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Engliš v. r.